

Готуємось у дитячий садок

Окрема кімната породжує в дитини почуття психологічної захищеності. Якщо житлові умови не дозволяють виділити кімнату, то хоча б створіть щось схоже на дитячу, відгородивши куток.

Не влаштовуйте дитячу у прохідній кімнаті. І не в тій, яка має вихід на балкон. Добре, якщо дитяча кімната виходить на сонячний бік.

Телевізори й іншу апаратуру не ставте біля стіни, суміжної з дитячою. Бо навіть при найтихішому звучанні дитина уві сні буде відчувати дискомфорт.

Стелю краще білити, бо дитяча повинна "дихати", а стіни поклеїти простими паперовими шпалерами. І не старайтеся зробити кімнату надто яскравою. Виберіть спокійні і світлі тони, або з настінним розписом казкових сюжетів. Килимове покриття, звичайно, краще натуральне, а шафи краще вбудувати на всю висоту стіни - чим більше вони вміщатимуть і менше забиратимуть місця, тим зручнішою і просторішою буде дитяча.

Електричні розетки і проводи зробіть недоступними для дитини, а вимикачі, навпаки, розмістіть досить низько, щоб дитина сама могла ними користуватись.

Не силуйте дитину їсти. Якщо вона день у день буде відчувати під час їди негативні емоції, це може призвести до повної втрати апетиту. Поганий апетит у дитини може бути ознакою якоїсь хвороби, і варто якомога швидше з'ясувати - якої.

Найчастіше, коли дитині виповнюється 3-4 роки, батьки віддають її у дитячий садок. Як підготувати до цієї події?

Слід потурбуватися, щоб дитина вміла:

- самостійно їсти і користуватися серветкою, з незначною допомогою мити руки і витирати їх;
- вчасно повідомляти про свої природні потреби (проситися в туалет);
- самостійно знімати і одягати колготки, шкарпетки, черевики, шапку (зав'язувати шнурки і застібатися вона навчиться пізніше);

- користуватися носовичком;
- дотримуватися елементарних правил культурної поведінки на вулиці і в приміщенні (не топтати зелені насадження, не розкидати сміття, не виходити з-за столу з повним ротом, не заважати своїм криком іншим дітям);
- бережно ставитися до речей, зокрема до іграшок;
- охайно складати свій одяг, помічати неохайність у своїй зовнішності;
- виконувати найпростіші доручення: зібрати іграшки, підібрати сміття з підлоги, допомогти щось принести.

Навчіть її також розрізняти і правильно показувати іграшки, меблі, одяг, посуд, деякі фрукти, овочі, частини власного тіла і тіла тварини. Зверніть увагу на мову: вона має бути зрозумілою і неквапливою.

Ще кілька порад:

Частіше стійте непоміченими біля огорожі дитсадка або біля відчинених дверей групи, спостерігаючи за своєю дитиною, як вона бавиться з ровесниками, як розмовляє, чи ладить з вихователем, агресивна чи затуркана.

Навчіть дитину дружити.

Якщо вчорашній приятель захворів, а сьогодні з'явився новий, обов'язково поцікавтеся, на що хворіє дитина, поспівчуйте і не забудьте повернутися до розмови через два-три дні.

Якщо малюк з радістю розповідає про новеньку, яка увесь час плаче, м'яко зупиніть його, поспівчуйте дівчинці, а вранці, збираючи дитину до садка, покладіть у кишеньку цукерку для новенької, і нехай не забуде усміхнутися до неї, покликати бавитися.

Намагайтеся, не обурюючись, виконувати всі вимоги вихователя.

Якщо треба щось принести для костюма на ранок чи інше свято, зробіть це. Дитина не повинна почуватися гіршою за інших, заздрити їм або соромитись своїх батьків. Ніколи не з'ясовуйте стосунки з вихователем (що б не сталося!) у присутності дитини, і тим більше не підлещуйтеся. Потерпілою стороною все одно буде вона. Якщо стосунки не поліпшаться, краще перевести дитину в інший садок, найняти няньку або взяти роботу додому.

І завжди пам'ятайте: нещастя дитини, навіть якщо воно вам здається дріб'язковим, для неї - справжнє горе, і тоді дуже потрібні розуміння та співчуття.

У дитячий садок – з приданим!

Хочу поділитися деякими практичними навичками, що можуть придатися батькам, котрі вперше відправляють дітей у дитячий садок. В основному це стосується тих речей, що знадобляться вашій дитині.

Носові хусточки

Купуйте їх утричі більше, ніж, на вашу думку, потрібно. Губитимуться вони практично щодня. Або ж запасіться паперовими серветками.

Тапочки

Удома ваше маля, швидше за все, ходить у тапочках без задників чи, якщо вам пощастило з бабусею, в рукотворних зручних «чунях». Ні те ні інше для саду не підходить. Ви, напевно, підете в магазин і купите тапочки, які облягають ступню. Не треба цього робити. Вони швидко розтягнуться, а задники зімнуться. У дерматинових і навіть шкіряних туфлях нога пріє, а сушити колготки перед прогулянкою ніхто в садочку не стане. Найкраще купити сандали з м'якої шкіри з безліччю прорізів і на м'якій мікропорі.

Одяг на щодень

Як правило, привівши дітей у садок, батьки з подивом виявляють, що цей будинок дуже добре опалюється. Тому фланелеві сорочки і вовняні платтячка, якими ви завбачливо запаслися, можете кому-небудь подарувати. Для садочка найбільше підходить одяг зі знімним «верхом». Особливо це важливо для дівчаток. У хлопчиків і так кофтини-светри майже завжди знімаються до легкої сорочки. Плаття зняти неможливо, у ньому доведеться паритися до вечора. Тому дівчаткам найкраще підійде сарафан. Спідниці купувати не варто, вони або падатимуть, або з них обов'язково вилазить блузка.

Святкове вбрання

Тепер про одяг для свят: їх у садку виявиться набагато більше, ніж Новий рік і 8 Березня. Святковий одяг знадобиться для ранків, відкритих занять,

колективних фотографій тощо. Так що порадуйте свою дитину вихідним костюмом.